

RIDGEBACKEN

- 4 På spor i Norge
- 13 Ridgeback-dagen 2009
- 16 Hundesprog og Den lille ABC

Udgiver:

Rhodesian Ridgeback Klubben

Ansvarshavende:

Søren Holmgaard

Redaktør:

Dorte Qvist
Syv Holmevej 12, 4130 Viby Sj.
dorte@7holme.dk

Tryk:

Team Rapo ApS
Hesselager 8-10
2605 Brøndby
Tlf. 3617 1874

Forside:

Foto: Karina Møller
Hazines 4th Ajabu

Bagside:

Foto: Sven-Erik Larsen
Ridgebackdag-pokaler

Annoncepriser

Medlemmer:

1/1 side kr. 400
1/2 side kr. 200
1/4 side kr. 100

Kommercielle:

Pr. udgivelse	Pr. årgang
1/1 side kr. 800	kr. 2.500
1/2 side kr. 400	kr. 1.250
1/4 side kr. 200	kr. 625

Hjemmeside-adresse

www.ridgebackklub.dk

Webmaster

webmaster@ridgebackklub.dk

Deadline

Blad 1: 15. feb. udk. medio marts
Blad 2: 01. maj udk. medio juni
Blad 3: 15. aug. udk. medio sept.
Blad 4: 01. nov. udk. medio dec.

Medlemskab

Medlemskab opnås ved indbetaling af kontingent.

Enkeltmedlemskab: kr. 275,00
Familiemedlemskab: kr. 325,00

Indbetaling skal ske til nedennævnte konto

Hvalpeanvisning og Omplacering

Margit Sand Nielsen
Gedhusvej 18
7451 Sunds
Tlf.: 97 14 54 28
E-mail: ellemosens@mail.dk

Optagelse på klubbens hvalpeliste skal ske via kontakt til hvalpeanviseren. Den aktuelle Hvalpeliste kan ses på klubbens hjemmeside.

Indbetaling til klubben

Alle indbetalinger til RRK skal foretages til:
Danske Bank
Reg. nr.: 1551
Kontonr.: 7360444
IBAN: DK27 3000 0007 3604 44
SWIFT-BIC: DABADKKK

Kontoindehaver:
Rhodesian Ridgeback Klubben
v/kasserer Stinne Elgaard
Røde Mølle Banke 2
DK-8700 Horsens

Regioner

Aktiviteter for klubbens medlemmer

Vest: Stinne Elgaard (Horsens)
Tlf. 86 55 42 42
E-mail: akizuri@gmail.dk

Øst: Benny Fischer (Vallensbæk)
Tlf. 22 17 44 74
E-mail: neo@ikunga-akua-neo.dk

RRK's bestyrelse

FORMAND

Søren Holmgaard
Tvennehögsvägen 2
S-236 91 Höllviken, Sverige
Tlf.: 24 84 16 07
E-mail: holmgaard@zumelis.dk

NÆSTFORMAND

Erik Kristensen
Strandvejen 63
7451 Sunds
Tlf.: 97 14 40 72
E-mail: erik@izinja.dk

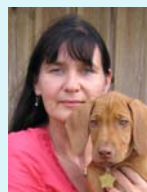
KASSERER

Stinne Elgaard
Røde Mølle Banke 2
8700 Horsens
Tlf.: 86 55 42 42
E-mail: akizuri@gmail.dk

SEKRETÆR

Helle Lauridsen
Kastedvej 37, Kasted
8200 Århus
Tlf.: 86 24 40 69
E-mail: helle@kibutata.dk

BESTYRELSESMEDLEM

Nada Nikolic
Øllemosevej 11, Øllemosen
4690 Haslev
Tlf.: 32 55 60 26
E-mail: kinyemi@kinyemi.com

1. suppleant: Dorte Qvist
Revisorer: Klaus Lambæk, Ane Marie Vilhelmsen
Revisorsupp.: John Boje

Udvalg under RRK

Aktivitetsudvalg

Stinne Elgaard Tlf.: 86 55 42 42
Benny Fischer, Jo-Ann Nielsen (Erik Kristensen, FDA)

Avls- og sundhedsudvalg

Helle Lauridsen Tlf.: 86 24 40 69
Nada Nikolic, Søren Holmgaard

Bladudvalg

Dorte Qvist Tlf.: 20 25 01 86
Erik Kristensen

Udstillingsudvalg

Nada Nikolic Tlf.: 32 55 60 26
Helle Lauridsen, Stinne Elgaard (hitlistefører)

Web og PR udvalg

Dorte Qvist Tlf.: 20 25 01 86
Benny Fischer, Stinne Elgaard

Specialklub under Dansk Kennel Klub

Medlem af Fællesrepræsentationen for drivende og apporterende jagthunde

www.ridgebackklub.dk

KLUMMEN

Af Erik Kristensen

Så er sommeren ved at gå på hæld – og hvilken sommer! Jeg ved ikke om det har været manglen på bedre emner, men vi må nok sige, at hunde, og i særdeleshed begrebet ”kamphunde”, har fyldt medierne hen over sommeren – og desværre for os hundeejere har debatten været meget skarp, og til tider meget unuanceret. Der er jo snart ikke den politiker, der ikke har haft en mening om tingene – nogle mere forstandige end andre.

Lad os engang for alle slå fast – **Ridgebacken er ikke en kamphund**, idet en af definitionerne på kamphunde bl.a. er manglende bidehæmning. Alle der har trænet bidetræning med en ridgeback ved, at det absolut ikke er tilfældet med vores race – snarere tvært imod.

Vi kan som ansvarlige hundeejere bryste os af, at vi har rigtig godt styr på vores hunde, og at vi ved hvilke kræfter og nedarvede instinkter, der ligger gemt, og derfor kan tage vores forholdsregler, så der ikke opstår tilspidsede situationer. Men Ridgebacken er en stor hund, og det er en lynende hurtig hund – så hvis ikke vi alle er meget opmærksomme på vores adfærd sammen med vores elskede hunde, kan vi meget hurtigt blive slået i hartkorn med ”kamphunde/farlige hunde/muskelhunde” eller hvad de nu kaldes – og det er der INGEN der kan være tjent med.

Kunne du forestille dig, at du altid skulle gå med din Ridgeback i kort snor, at den altid skulle have mundkurv på, at du aldrig (lovlige) kunne slippe den løs i hundeskoven, på marken m.v. NEJ VEL – men hvis vi ikke alle sammen passer på, kan det hurtigt blive virkelighed – og bare en enkelt ulykkelig historie, hvor en Ridgeback har været indblandet, kan få os med på listen. Husk på, at medierne er ikke interesseret i, hvorfor hunden gik til angreb på et menneske eller en anden hund – kun at den gjorde det, og jo flere skader det medførte, jo flere aviser sælges der. Jeg tror, at de fleste hundeejere har det som mig, når man læser om disse ulykkelige sager – hvad var det lige, der lå forud for angrebet – det hører vi aldrig om.

Derfor kære medlemmer skal min opfordring til jer alle være – pas på jer selv – pas på jeres hunde og vær MEGET påpasselig med jeres gøren og laden. Der er så meget fokus på hunde lige nu, at selv et forkert VUF kan ende som forside stof.

Vi skal som klub og hundeejere være med til at værne om det vi har fået opbygget – det fortjener alle – ikke mindst vores hunde.

INDHOLD

På spor i Norge	4
Fotokonkurrence	7
Er vores hunde OK?	9
Helt vildt	10
Referat fra bestyrelsesmøde den 9. juli 2009	11
Endnu en Ridgebackdag er ovre	13
Hundesprog	16
Den lille ABC	17
Klubben lykønsker	21
En sød historie	21
Klubben byder velkommen	21
Referat fra bestyrelsesmøde den 27. august 2009	22
Lure Coursing	23
Opskrift på Ugly Bread	24
Resultater fra Store Ring	24
Hvalpelisten	25
Udstillingskalender	26
Kennelsiden	27

På spor i Norge

Det gik langsomt op for mig, hvad det var, jeg havde indladet mig på, og jeg blev sandt for dyden noget beklemt.

Af Jan Fyllgraf

I forbindelse med mit arbejde, var jeg i foråret på besøg hos en norsk kollega i Lalm – en lille by der ligger ca. 300 km nord for Oslo, mellem Otta og Vågåmo.

Da vi senere på aftenen sad i festligt lag med andre nordmænd, drejede samtalen sig ind på jagt, og der blev fortalt mange spændende historier – historier, hvor hunde var en naturlig ingrediens. Jeg var klar over, at jeg var blandt rutinerede jægere og hundefolk, og havde ikke bidraget så meget til underholdningen, men på et tidspunkt – måske godt hjulpet på vej af et par store sjusser efter maden – synes jeg da lige jeg ville nævne, at jeg var den stolte ejer af en Rhodesian Ridgeback. Jeg ved ikke lige, hvad jeg havde forventet, men det blev kun til et par overbærende smil, hvilke jeg tolkede som ”jamen, det er da godt for dig, men hvad har det med sagen at gøre”, så jeg holdt stædigt fast og fortalte nu med stor iver og entusiasme om, hvordan jeg i april bestod den første sporprøve i Danmark, 400 m/3 timers spor – med 1. præmie, tag den! Nu følte jeg virkelig jeg havde fat i disse superjægere, og da de meget venligt foreslog, at jeg tog hunden med til Norge til sommer, hvor de så ville arrangere nogle sporprøver for mig, slog jeg resolut til, og sagde ja tak, og så blev der ikke talt mere Ridgeback den aften.

Efterfølgende gik det langsomt op for mig, hvad det var, jeg havde indladet mig på, og jeg blev sandt for dyden noget beklemt – var det nu også klogt sådan uden videre at have taget udfordringen op – hunden er jo kun et år og manden (undertegnede) i den anden ende af snoren, må vel også siges at være ganske urutineret, når det kommer til stykket. Men der blev ikke talt mere om det på turen, og jeg var overbevist om, at det sikkert var et udslag af høflighed fra mine værter side – det var sikkert allere-

de glemt.

Det var det ikke – nogle dage efter modtog jeg en mail fra min kollega, Egil, hvor han glædestrålende kunne fortælle, at der var arrangeret 3 prøver for mig i juli, ligesom han havde arrangeret et hytte til mig og hele familien i den uge – bordet fangede.

Det skal lige indskydes, at Egil er inkarneret jæger med jagttretigheder i bl.a. Jotunheim Nationalpark. Han har været jæger siden han var 10 år og har i lige så lang tid opdrættet og avlet nogle af de bedste norske blodsporshunde (schweishunde). I dag har han Norsk Elkhund og hans hvalpe er efterspurgt over hele Norge, blandt jægere. En at hans egne hunde er netop blevet godkendt til eftersøgning af bjørn, og Egil selv er godkendt

norsk dommer i spor, så man kan vist godt sige, at det er en rutineret herre indenfor jagt og sporarbejde.

Sommerferien oprandt og vi drog spændte af sted til Norge. Vi ankom torsdag den 9. juli, hvor vi mødtes med Egil. Han foreslog, at vi gik nogle ture med Bwana, så han kunne vænne sig lidt til de nye lugte og den norske natur, og så skulle vi ellers være klar søndag den 12. juli kl. 09, hvor vi skulle gå vores første spor.

Det var en noget nervøs hundefører, der vågnede kl. 0530 søndag morgen – tankerne svirrede rundt – bare vi nu ikke blev

Dommer Egil Skogum, Jan Fyllgraf og "Bwana" (Izinja Winche's B'unfana)

helt til grin. Men jeg fik gået en lang tur med Bwana, og kl. 08 mødtes vi med Egil, det kørte med os op på fjeldet, hvor prøven skulle afvikles.

Da vi kom frem blev vi præsenteret for prøvelederen, Christian Volle, en ældre herre på over 70 år, og som Egil havde fortalt er en nulevende legende, når det kommer til sporarbejde og sporprøver. Han var bekendt med racen, men havde aldrig set dem arbejde, så han var meget

(Fortsættes på side 5)

(Fortsat fra side 4)

spændt – men umuligt så spændt som jeg.

Vi blev præsenteret for vores dommer og han forklarede kort at prøven var minimum 12 timer gammel og mindst 600 m lang. Sporet var lagt i en skov på fjeldet. Terrænet var noget anderledes end den danske skovbund vi var vandt til, og som en lille sidebonus, fortalte dommeren, at en elg med kalv havde strejft rundt i området umiddelbart før vi kom, så der kunne nok godt være lidt fært i luften. Men solen skinnede, og vi kunne vel lige så godt kaste os ud i det. Vi fik anvist et område inde i skoven, lidt væk fra stien, hvor vi holdt, og der skulle vi selv søge anskudsstedet op.

Bwana var meget tændt og klar på opgaven, og det var ingen sag for ham at få startet, og straks tog han retning direkte ind i skoven og op af fjeldet. Han arbejdede meget intens og koncentreret og på lidt over 10 min. kom vi fejlfri og uden problemer frem til "dyret", det var et lidt større løb end det vi plejer at finde – nemlig hele underbenet fra en elg. Det var en meget stolt fører, der blev lykønsket af dommeren – men også en meget svedig og forpustet fører – solen skinnede og det var meget varmt, sammenholdt med det noget ufremkommelige terræn og Bwanas, som sædvanlig, meget høje tempo – havde det været lidt af en prøvelse at følge med.

Men tilbage hos prøvelederen og alle de andre prøvedeltagere, kunne jeg nu fornemme en helt anden stemning omkring det at gå spor med en Ridgeback – nu var interessen pludselig enorm for at "se giraffen". Dommeren gennemgik prøven, og vi fik en 1. præmie og en ganske fin bedømmelse, hvor eneste kritiske bemærkning var "litt stort tempo".

Men det var ikke slut endnu. Fordi Bwana havde gået så godt, skulle den ud igen om aftenen – på fersksporsprøve. Jeg fik forklaret, at Bwana havde bestået første del for at blive godkendt norske sporhund (schweisshund), og nu skulle vi så gå ferskspor, som er anden del af prøven. Vi ville blive hentet

om aftenen kl. 2330 af dommeren, og så skulle vi ud og finde vildt.

Prøven går ud på, at man finder vildt – råvildt eller elg – går ind på dyret med hunden, og når så dyret flygter skal man følge det friske spor i op til en halv time – og det hele skal foregå uden, at hunden siger så meget som et piv – lige en konkurrence for en Ridgeback.

Kl. 2330 kom dommeren, og vi kørte op på fjeldet – vi skulle finde en elg. Efter en times tid var den der – ca. 300 m nede på en mark ved et skel, stod en elgko med kalv – vi kunne se den oppe fra en grusvej lidt oppe på fjeldet. Vi parkerede og jeg fik gjort Bwana klar – han fik selen på, og han virkede igen utrolig tændt. Først gik vi tilbage af stien for at komme i den rigtig vindretning og så begyndte vi at klatre ned af fjeldet for komme ned til markerne. Vi måtte passere høje hegn, hvor jeg bandede over at have valgt en så tung hund, men Bwana fandt sig i at blive kastet over hegnene uden at sige en lyd – også selv om vi passerede en fold med kreaturer, sagde han ingenting – det virkede som om han allerede havde fået færten af elgene, selv om der stadig var langt ned til dem. Han havde fået fært – men ikke af de elge

vi først havde set – for pludselig fik vi øje på en stor elgtyr, det lå i græsset mellem os og de to andre dyr – det var den, Bwana var tændt på. Det fik dommeren til at hviske til os, at vi bare skulle gå efter tyren i stedet. Samtidig kom det lige som en sidebemærkning, at hvis tyren vender sig i mod os, skal jeg straks slippe Bwana fri af linen – så skal han nok klare resten – tak for oplysningen! Det var sidste udkald for gode råd, for nu var vi 25–30 m fra dyret. Bwana var ude på 5–7 m line, og nu fik elgen øje på os, og til al held reagerede den som forventet, og satte straks i løb ned over marken. Nu startede selve sporarbejdet for os. Bwana var super tændt og koncentreret og han satte straks efter elgen. Det første stykke kunne vi følge sporet gennem højt græs, hvor det var meget synligt, men jeg kunne se at sporet ledte ned til et vandløb. Åh åh, hvordan ville det nu gå – Bwana kan kaldes meget, men vandhund er han ikke, han går gerne en kæmpe omvej bare for at komme uden om en fugtig plet på vejen. Men det havde han åbenbart glemt i sin iver efter at følge elgen, for han fortsatte uden videre ud i vandet – med føreren bagefter i vand til over støvlerne, og videre op på den anden side. Elgen er et meget stort og hurtigt dyr, og den var for længst forsvundet ud af

vores synsfelt. Efter vandet kunne vi ikke umiddelbart se spor efter den mere. Men det jo derfor vi har en sporhund med, og Bwana lod sig da heller ikke bremse, men fortsatte ufortrødent op i skoven skiftevis med næsen i jorden og oppe i vinden. Da vi var kommet et par hundrede meter længere op, blev vi stoppet af et vildthejn. Bwana søgte op og ned langs hegnet, og kom hver gang tilbage til det samme sted – umiddelbart virkede det usandsynligt, at elgen havde krydset det høje hegn, men belært af tidligere sporarbejde, bestemte jeg mig for at stole på Bwana – havde heller ikke rigtig bedre bud selv – så han måtte endnu en gang smides over et højt hegn, og føreren måtte også elegant og yndeligt kaste sin store krop over – godt det var om natten og

(Fortsættes på side 6)

(Fortsat fra side 5)

der ikke var tilskuere. På den anden side af hegnet blev vi hurtigt bekræftet i at det var den rigtige beslutning, idet Bwana straks fik færtten igen og fortsatte videre. Vi arbejdede os nu videre op gennem skoven, og efter yderligere et pænt stykke sporarbejde, gik det pludselig op for os, at vi ikke var alene – vi havde jo også en dommer med. Han stod et godt stykke længere tilbage og kaldte på os. Jeg stoppede Bwana, og han fik sin belønning, men det var han ikke tilfreds med – han ville have været videre, men prøven var slut og vi måtte hele turen tilbage til bilen – der var langt. Fra prøven startede ved bilen, og vi begyndte at bevæge os ind på dyret, og til prøven blev afsluttet var der gået en time – og der gik yderligere en halv time for at komme direkte tilbage til bilen. Under prøven havde jeg hverken fornemmelse at tid eller afstand på grund af den koncentration og intensitet, der blev arbejdet med.

Så var det tid for en øl og dommerens kommentarer. Endnu en gang blev vi rost – og fik en meget fin bedømmelse 7 ud af 10 point og en 1. præmie – ifølge dommeren et meget fint stykke arbejde. Kommentarerne var "Finner 3 dyr ut på kvelden. Går fint inn på dyrene og opfører sig flot ved syn af elg (tavs) – han er perfekt. På søk er hann litt sterk i bandet. Ivrig" Igen lidt for højt tempo.

**Finner 3 dyr ut på kvelden.
Går fint inn på dyrene og
opfører sig flot ved syn af
elg (tavs) – han er perfekt.
På søk er hann litt sterk
i bandet.**

Op så lige en forklaring på, hvorfor man skal slippe sin hund, hvis en elg går imod jægeren. Egil forklarede, at der hvert år bliver dræbt jagthunde af elg, fordi de ikke bliver sluppet. Hvis hunden er i snor eller line, agerer den ikke naturligt og hurtigt, og forventer at føreren gør noget – det betyder at elgen lynhurtigt kan dræbe hunden med dens forklove. Slippes den derimod, vil dens instinkter gøre, at den vil begynde

at kredse rundt om elgen – forvirre den – og til sidst vil elgen tage flugten.

Det var en stolt ekvipage, der kom tilbage til familien ved 3-tiden om natten og kunne fortælle, at nu var Bwana godkendt norsk eftersøgninghund.

**En hund som jobber intenst
hele sporet igjennem.
Fantastisk til at holde
koncentrasjonen oppe å har
et serdeles godt gjemytt.**

Så var der tid til at holde sommerferie – nu kunne vi bevæge os rundt i Norge med oprejst pande, og var der nogen der spurgte til Bwana – ja, så måtte man bare håbe, de havde god tid, for der var meget at fortælle – og jeg gjorde det gerne (børnene blev vist lidt trætte af det til sidst).

Som en afslutning på ferien havde Egil lige arrangeret en sidste prøve torsdag den 16. juli om aftenen. Han havde lagt et spor tidlig om morgenen, og vi skulle gå kl. 21. Det havde regnet tungt hele dagen, så der var ikke noget at se rent visuelt. Egil fortalte inden start, at han havde været omhyggeligt med at lægge et meget svært spor, og også et noget længere spor end 600 m. Han syntes, det var gået så godt de første gange, så nu ville han se, hvad vi kunne præstere under lidt mere vanskelige forhold.

Opstarten gik som sædvanlig fint, og i løbet af kort tid var vi på vej ud i et terræn, der var meget ufremkommeligt pga. væltede træer og meget kraftig stigninger. Egil havde ret – det var et meget svært spor og i starten går vi forkert to gange, men begge gange signalerede Bwana tidligt, at han var på vildspor, og begge gange gik vi retur i sporet til han igen fandt det rigtige. Derfra gik han et super spor, og vi kom frem til "dyret" uden yderligere svinkeærinder. For tredje gang på ferien blev vi modtaget og lykønsket af en dommer, der var oprigtig glad på vore vegne, og som var meget imponeret over, hvad en Ridgeback kan præstere i det der på disse breddegrader er paradedisciplin for Norsk Elghund. Speci-

elt blev vi meget rost for vores arbejde, der hvor det gik galt. Det er der man kan se om en hund er egnet til sporhund fortæller Egil.

Det at han ikke taber lysten, men bare fortsætter ufortrødent med at arbejde er "kjempe fint".

Tilbage ved bilerne fulgte den sidste bedømmelse. 1. præmie med meget fin bedømmelse, og HP pga. det meget fine arbejde ved tab af sporet. Kommentarerne var "En hund som jobber intenst hele sporet igjennem. Fantastisk til at holde koncentrationen oppe å har et serdeles godt gjemytt"

Slut på en dejlig ferie, og slut på nogle dejlige oplevelser med vores fantastiske hund, rejste vi hjem dagen efter – velvidende, at vi havde fået sat Ridgebacken på det norske landkort, som en særdeles velegnet blod- og fersksporhund.

Som et lille kuriosum er vi efterfølgende blevet inviteret til at blive medlem af den lokale Elkhunde-klub, ligesom vi er blevet inviteret med på elgjagt til efteråret.

FOTO konkurrence

Vind et gavekort til Ridgeback-boden

Vi kan altid bruge nye gode billeder af medlemmernes Ridgebacks.

Til bladet, til den kommende bog, til webben til kataloger og til meget andet.

Send et pletsrud eller to eller flere af din hund, og deltag i konkurrencen.

REGLER

Alle medlemmer af Rhodesian Ridgeback klubben kan deltage med et eller flere billeder.

Billederne skal være digitale, fylde ca. 8x12 cm og de skal være i høj opløsning (300 ppi/ca. 1000x1500 pixel).

Send dem til Dorte Qvist på dorte@7holme.dk

Rhodesian Ridgeback klubben har ret til at anvende alle indsendte billeder i anden sammenhæng.

Medlemmer af bestyrelsen og Web og PR-udvalget kan ikke deltage

Kinyemi At Awesome Valley's

€ 'Anaya & € 'Ahsan & € Gazella

www.kinyemi.com

www.zindika.dk

h
v
a
l
p
e

okt.2009

Er vores hunde OK

Vi skal løbende gøre en indsats for, at der ikke opstår sygdomme og skavanker i vores race, ligesom vi skal gøre en indsats for at begrænse og bekæmpe det, der allerede måtte findes i dag.

Af Helle Lauridsen

Forspil

For godt et par måneder siden modtog RRK's bestyrelse et brev fra DKK som reaktion på den tidligere omtalte BBC udsendelse vist på TV2 her i foråret. DKK var blevet indkaldt til møde i Justitsministeriets Dyrevelfærds kontor og skulle her redegøre for den danske indsats for racehundredenes sundhed. Ministeriet fandt DKK's redegørelse så tilfredsstillende, at man ikke på nuværende tidspunkt planlægger, at fastsætte regler for hundeavl, som det ellers blev foreslået fra politisk hold i kølvandet på TV-udsendelsen.

DKK vil meget gerne fortsat bidrage til at profilere de DKK-opdrættede hunde på en positiv måde. Derfor er det nødvendigt, at vi hele tiden arbejder for at levere det, som køberen forventer – nemlig en fysisk og mentalt sund hund, der lever længe.

For at sikre dét, skal vi løbende gøre en indsats for, at der ikke opstår sygdomme og skavanker i vores racer, ligesom vi skal gøre en indsats for at begrænse og bekæmpe sygdomme og skavanker, der allerede forekommer i dag i større eller mindre omfang. DKK ønsker, at den indsats sker i samarbejde med specialklubberne.

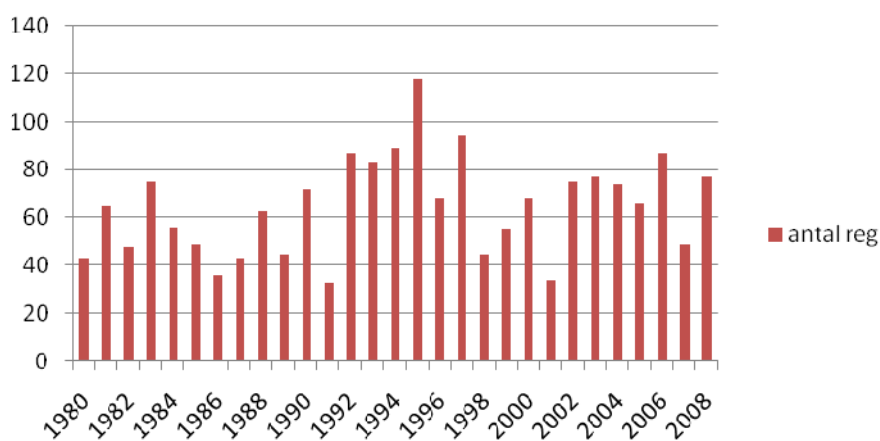
I den forbindelse vil DKK meget gerne have en opdateret status på, hvilke lidelser, skavanker og sygdomme, man "slås" med i de enkelte racer – og det er i den forbindelse de har kontaktet specialklubberne.

Reaktion

Sundhedsudvalget syntes dette var en glimrende ide, og jeg kontaktede øjeblikkeligt Helena Sirén, SRRS Avelsråd, som i løbet af få minutter henviste til de svenske RAS data på SRRS hjemmeside <http://www.srrs.org/files/RAS1.pdf>

RAS er ikke, som jeg egentligt havde troet ud fra DKK's oplæg, en kortlægning af racens problemer, men snarere et stort og grundigt dokument, der kortlægger den svenske Ridgeback avl fra slutningen af 60'erne og kort beskriver standarden, racens historie, svensk avls historie, mentalitet og selvfølgelig også sundhed, men hovedvægten er lagt på en grundig udredning af selve avlen.

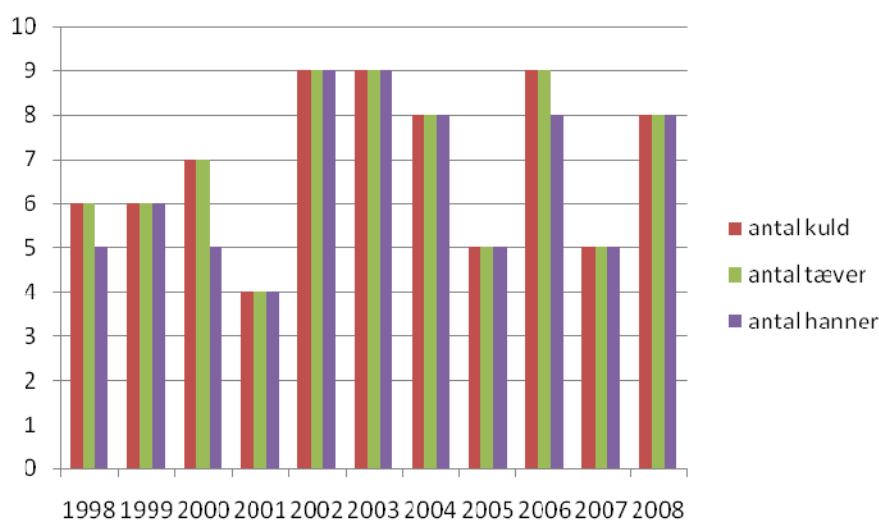
antal registrerede 1980-2008

Mange af de data SRRS har i RAS, er vi også i stand til at trække ud, bl.a. antallet af registrerede hvalpe.

Det er meget spændende læsning. Vi har i RRK gjort vores bedste for at holde styr på avlen, og allerede for 12 år siden indkøbte klubben et program, så vi manuelt kunne indtaste alle registrerede hunde, og efterhånden få overblik over HD/AD status osv.

osv. Dette program indeholder nu alle DKK registrerede Ridgebacks, siden racens indførsel i Danmark i 60'erne, deres HD/AD status, hvis det kendes og til en hvis grad også titler. Programmet kan udregne indavls koefficient, og det kan lave

(Fortsættes på side 14)

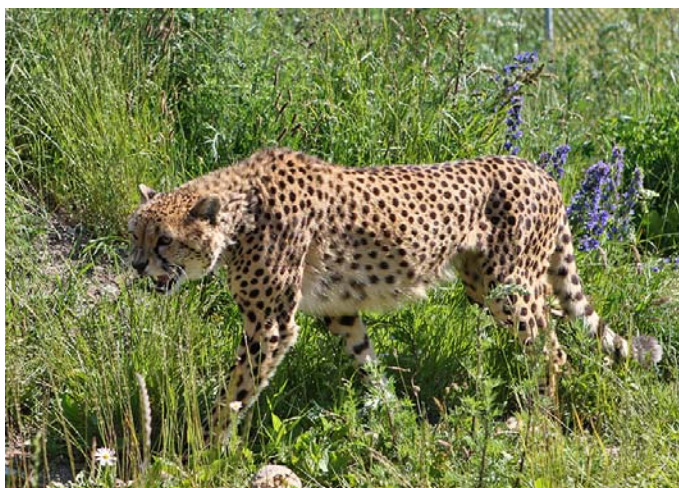

Helt vildt

Telefonen ringer, "goddag mit navn er Gry, jeg ringer fra Ree Dyrepark, vi er interesserede i dit transportable lure coursing anlæg til aktivering af vores geparder". Det var de ord jeg hørte i røret, og jeg vidste faktisk ikke om det var en joke. Men den var god nok.

Af Benny Fischer

Ree Dyrepark havde længe gået og kigget efter et anlæg, hvor de kunne aktivere deres "dovne" geparder. De havde søgt på nettet, og var faldet over min hjemmeside www.lurecoursing.dk

Det de havde forstillet sig, var et anlæg som mit. Efter telefonisk dialog frem og tilbage i 1-2 måneder kom vi frem til, at det kunne være en god ide, at de fik lov til at afprøve mit anlæg før de gik ud og foretog en større investering. Jeg må indrømme, at jeg fik gjort mig nogle tanker om, hvordan jeg skulle gribe denne situation an. Godt nok har jeg erfaring med en del forskellige hunde racer, men geparder! Jeg kunne ikke rigtig se for mig, hvordan jeg skulle køre med "luren", da jeg ikke havde den fjerneste ide om, hvordan forholdene var. Kunne vi gå ind til dyrene, var de farlige osv.

Jeg hev fat i John Boje (Kennel Ikunga), jeg måtte have en med til dette utrolige spændende arrangement.

John var frisk som altid, så d. 24. juni pakkede vi bilen hjemme hos mig, afgang kl. 05.30 med retning mod Ree Dyrepark (Djursland). Vi ankom ca. kl. 09.00, hvorefter vi blev ført om til et anlæg, som ikke var tilgængeligt for "gæster". Her havde de deres løbegårde til geparderne. Der var ikke dobbelthege, og alle de sikkerhedsforanstaltninger, som er i parken. Næh, vi gik såmænd bare forbi et hegn, hvor der gik et par "katte" på 60-70 kg, wauw, det var helt

vildt. Her stod vi, helt henne ved hegnet ca. en halv meter fra disse prægtige dyr. Jeg begyndte at stille spørgsmål — havde de gjort sig nogle tanker om, hvordan vi skulle sætte maskinen udenfor og køre snoren igennem hegnet, det så ikke ud til at blive helt nemt. Jo, sagde Michael (dyrepasser), nu skal I se, kom I bare med herind. Jeg troede, han lavede gas, geparden var jo i buret, altså lige herinde foran os.

Nå, men der skal noget til at tage pusten fra John og mig, så når dyrepasseren kunne gå ind, kunne vi jo også.

Vi gik lidt rundt for at inspicere banen, den var ikke særlig stor,

måske omkring 30x25 meter. Der var en masse af bevoksning i midten, så vi var ikke i stand til at følge luren hele vejen rundt. Vi begyndte at sætte banen op, og var efterhånden vildt spændte på, hvordan det ville forløbe.

Hver gang vi kom for tæt på geparderne hvædede de af os. Bare ignorer det, sagde dyrepasserne, geparder angriber ikke voksne mennesker, nå ja, så var John og jeg selvfølgelig helt rolige.

Starten gik kl. 09.45, alle stod spændt og kiggede, geparden kiggede også, og så skal jeg da ellers lige love for, at den vågnede. Nu skulle den bare have fat i den dims, der for rundt.

Geparden kom flyvende forbi os, og når jeg siger forbi os, så var det 2 meter foran os. Hold da helt fest,

hvor var det vildt, jeg tror ikke rigtigt, at vi egentlig fattede, hvad der skete. Det første løb gik bare så hurtigt. Den første gepard tog 4 runder, så var den flad. Der stod vi alle og måbede, nøj, hvor var det fedt at se geparden suse af sted lige foran fødderne på os.

Nr. to var en han, lidt mere forsigtig, men der skulle lige et par omgange til med luren, så var han klar. Han fløj bare af sted.

Det mest imponerende var, at man slet ikke kunne høre dem løbe, og så kunne man tydeligt se hvordan de brugte halen til at styre i svingene.

På et tidspunkt fulgte geparden luren ret intenst, så da luren skulle rundt om loop-hjulet for at køre ud på banen igen, var geparden helt henne ved maskinen. Det gav smæld da luren kørte rundt om hjulet, og jeg skal da ellers love for at geparden blev forskrækket. Den sprang 1-2 m lodret op i luften lige foran os for at fortsætte efter luren, hvilket gjorde, at vi også blev forskrækkede. Da vi stoppede luren, kom geparden flyvende hen, tog fat i luren, og lagde sig ned lige foran mine fødder "helt vildt".

Alt i alt var det en helt fantastisk dag. John og jeg mangler simpelthen ord for denne utrolige oplevelse, som vi vil huske for evigt. Derfor syntes jeg I skal gå ind på <http://reepark.benno.dk> og se de enestående billeder fra dagen - de taler for sig selv.

Referat fra bestyrelsesmøde

9. juli 2009 på Scandic i Odense

Til stede:

Søren Holmgaard, Erik Kristensen (ref.), Dorte Qvist og suppleant Stinne Elgaard.

Klubbens hidtidige kasserer, Poul H. Jensen, havde ønsket at fratræde sin bestyrelsespost og kassererfunktionen pr. 30/6. Første punkt på dagsordenen vedrørte derfor konstituering af bestyrelsen, efter at 1. suppleanten Dorte Qvist's var indtrådt på den ledige bestyrelsesplads, samt en ny fordeling af arbejdsopgaver af født af Poul's udtræden af sine hverv.

Efter en klargøring af kompetencer og foretrukne arbejdsopgaver hos de enkelte personer, samt hensyntagen til den mest optimale udnyttelse af ressourcerne, valgte Dorte at fratræde sin bestyrelsespost, således at Stinne dermed indtræder i bestyrelsen og naturligt varetager kassererfunktionen - samt at Dorte herefter fortsætter som redaktør og ansvarlig for produktionen af bladet, samt web-opgaver. Denne løsning blev tiltrådt som den mest optimale. Dorte ønskes fortsat stående som suppleant, hvorfor Søren kontakter DKK med henblik på at få et OK for denne konstruktion. Bestyrelsen vil herefter se således ud:

Formand – Søren Holmgaard
Næstformand – Erik Kristensen
Kasserer – Stinne Elgaard
Sekretær – Helle Lauridsen
Bestyrelsesmedlem – Nada Nikolic
Suppleant – Dorte Qvist

Herefter blev Poul's øvrige arbejdsområder fordelt:

Føring af udstillingsresultater til Årets hunde mv. – Nada
Tilmelding til udstillinger – Nada
Medlemskartotek – Stinne
Boden (der skal gøres meget mere WEB baseret, hvorfor varerne fotograferes til hjemmeside og blad) - Erik

De øvrige detailspørgsmål i forbindelse med overleveringen blev gennemgået.

Søren tager kontakt til Poul for at aftale overlevering, ligesom der skal laves nye fuldmagter til de forskellige konti klubben råder over. Poul vil afstemme klubbens konti samt udfærdige et delårsregnskab pr. 30/6 til revision.

Det blev på mødet aftalt, at det igen er ved tiden, at der sker fornyelse af vores hjemmeside. Stinne og Dorte danner en arbejdsgruppe og kommer med et oplæg, mens Søren tager fat i Jonas (Svenske RR klub) og får lavet en endelig afregning/færdiggørelse med ham for det arbejde han har lavet med den nuværende hjemmeside.

Ridgeback dagen – der er kommet tilsagn fra 2 sponsorer om foderpræmier. Erik tager kontakt til KJ ure vedrørende pokalerne. Hvis antallet af tilmeldte hunde ikke er alt for stort, starter vi først med opstilling lørdag morgen. Øvrige udestående opgaver i forbindelse med RR dagen gennemgået.

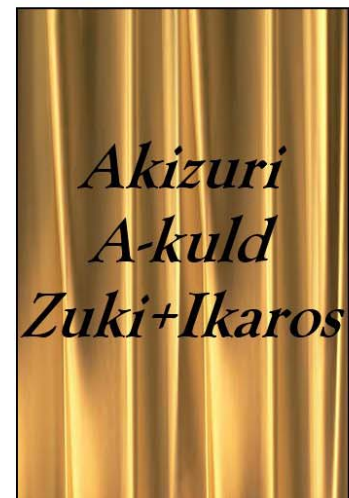
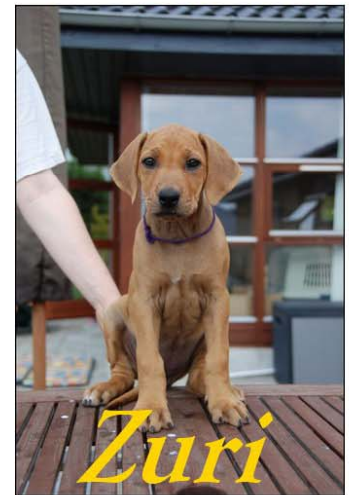
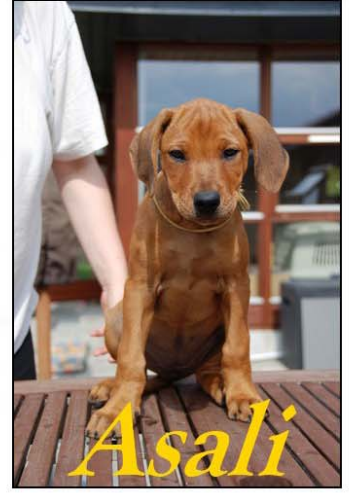
Vi prøver at få tilrettet titel terminerne til årets hunde, så de følges ad.

Stinne kommer med udspil.

Meddelelse på hjemmesiden om Poul's udtræden af bestyrelsen og de deraf affødte ændringer, skrives af Søren.

KENNEL AKIZURI

Rhodesian Ridgebacks

Vi ønsker jer alle held og lykke i jeres nye hjem!

www.akizuri.dk

Endnu en Ridgebackdag er ovre

Når man gik rundt i hallen, var det en fornøjelse at høre på den positive snak, der var folk imellem – hvilket også blev bemærket af flere af vores udenlandske deltagere

Af Erik Kristensen

DET VAR SÅ DÉT – endnu en Ridgeback dag overstået.

Dagen var i år henlagt til Blåhøj hallen, næsten midt på den jyske hede. Selve arrangementet startede lørdag den 29. august om formiddag, men inden vi kunne sætte dommeren i gang, var der forløbet nogle hektiske dage – ikke mindst i timerne optil.

Takket være mange og gode hjælpere stod det hele klart, da klubbens formand Søren Holmgaard bød velkommen til både udstillere, dommere og ringpersonalet. Udstillingen startede med de uofficielle klasser, hvor klubbens tidligere formand Ole Hempel gav en rigtig god og grundig bedømmelse af hundene.

Mrs. Janet Wang fra Sydafrika, skulle bedømme de officielle klasser. Det gav anledning til lidt snak, at hendes

skriftlige bedømmelser af hundene ikke var overfyldt med positive bemærkninger om hundene – snarere tværtimod, men det er nu engang hendes måde at leve op til dommergerningen på. Når man læser sin kritik skal man blot at huske på, at vi alle havde verdens bedste hund med til udstillingen og at vi tog verdens bedste hund med hjem igen – at dommeren så ikke helt delte vores syn på hunden, er jo hendes problem.

Dagen igennem var Henrik og hans svende i gang ved grillen – der var grillede pølser i

flere størrelser – der var grillspyd og masser af sund salat, og efter forlydende gik salget stille og roligt – der var sjældent kø, men der var næsten hele tiden kunder i butikken.

Kokkene var lykkelige for stedet – et kæmpe industrikøkken og en helt ny grill i en højde, der passede sig for mænd af en vis

alder – og så kunne grillen stå overdækket, for moder natur havde glemt at sætte kryds i kalenderen for levering af solskin til dette års Ridgeback dag.

Når man gik rundt i hallen, var det en fornøjelse at høre på den snak, der var folk imel-

lem – hvilket også blev bemærket af flere af vores udenlandske deltagere. "Hold op hvor har I en god stemning". Det kan vi være stolte af, og det skal vi holde fast i.

En Ridgeback udstilling skal være en hyggelig dag som alle ser frem til.

I middagspausen kom Ole Hempel igen på arbejde – han skulle være dommer til "Barn og hund" samt junior handling. Den største overraskelse fik forældrene nok, da han startede med at "smide" dem ud af

(Fortsættes på side 15)

(Fortsat fra side 9)

stamtavler over en planlagt parring (eller som det kan ses på Champion galleriet, stamtavler til internet brug).

Indtil Hundeweb blev søsat af DKK for et par år siden, var det klubbens vigtigste avlsredskab.

Indavlskoefficienten over årene har været stabil – mellem 1-3% på en 5 generations stamtavle, med enkelte spektakulære udsving på 12%, 14% og 16% på enkelte kuld, uden det dog har flyttet den samlede årlige statistik.

I Danmark registreres ca. 20% af det antal hvalpe der registreres i Sverige, men vi har stadig en særdeles bred avlsbase grundet vores store antal (10%) importør.

Hvor svenskerne i mange år, grundet de strenge svenske import regler, ofte har været nødt til at kigge indenlands for nyt avlsmateriale, har danske RR opdrættere altid betragtet hele Europa/verden som del af deres avlspotentiale. I de enkelte årgange er der heller ikke problemer med matadoravl, det er yderst sjældent, at den samme han har været brugt til mere end et kuld i et kalender år, og helt generelt er der næsten ligeså mange hanner som tæver i avl.

Først på side 11 (af 13) i det svenske dokument, kommer vi til den fysiske sundhed:

Selvfølgeligt står sygdommen Dermoid Sinus øverst på listen over race relaterede sygdomme, og den svenske Avelsrådsordförane skrev allerede i sin første mail en rettelse til de officielle tal. I RAS står der nemlig, at ca 10% af de svenske RRs fødes med DS, hvilket er en del højere end resten af verden, hvor frekvensen ligger på ca. 5% (også i DK) – dette bliver nu rettet til 5% også i Sverige.

De svenske etiske regler foreskriver, som vist nok de eneste i Europa, at DS hvalpe aflives – i Danmark er det op til den enkelte opdrætter om hvalpen aflives eller opereres (på opdræters regning), og opererede DS hvalpe har ikke siden problemer med sundheden. De bliver selvfølgelig spærret for videre avl.

HD og AD nævnes også som indsatsområder af SRRS, og det må siges, at Sverige har haft stort held med at få hundene HD fotograferede, over 50% af alle sven-

ske RRs bliver fotograferede, hvor dette kun gælder for 30-40% af en dansk årgang.

Til gengæld ser den danske HD statistik fin ud og udvikler sig stadig i positiv retning, i 10 års perioden 1988-1998, havde vi, som svenskerne en HD frekvens på ca. 10% (C,D,E), i den næste ti års periode 1999-2008 falder frekvensen til 5% af de fotograferede hunde, og i de sidste fem år af perioden er vi nede på kun 3%.

Da den Svenske RAS er fra 2005, og AD foto først blev obligatorisk i 2001 (for DK 1996), er der endnu ikke sammenlignelige data her. Ca. 12% af de danske fotograferede hunde har albuedysplasi (1-3), hvilket dog er faldende til 8% i den seneste 5 års periode.

Udover RAS udsender SKK på vegne af SRRS hvert år et spørgeskema til alle ejerne af hunde. der er født 3 år tidligere og kan på den måde løbende kortlægge udviklingen i racens sundhed indenfor hver årgang.

Konklusion

DKK er begyndt på et rigtigt godt initiativ for racehundenes sundhed.

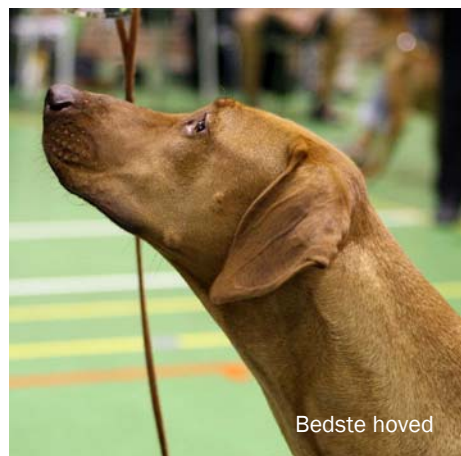
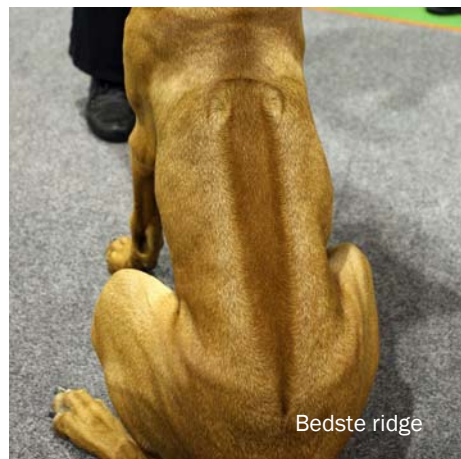
Ridgebacken som race virker ikke til at have særskilte problemer, bortset fra Dermoid Sinus, og hvis retningslinjerne fra RAS skal følges, er Danmark særdeles velfunderet både hvad angår bredde i avlen og generel sundhed.

De årlige svenske sundhedsundersøgelser er også værd at tage til overvejelse, dog er det ikke muligt at kopiere modellen direkte, da vi jo ikke har mulighed for at ramme en bestemt fødselsårgang. Men sundhedsudvalget arbejder med sagen.

Åben note til DKK

Kære DKK – tak fordi I satte os i gang med at undersøge "racens sundhed". Vi har i sandhed lært noget, nok mest hvor meget en specialklub og dermed en race, kan nyde gavn af et godt og tæt samarbejde med hovedklubben. Jeg håber meget, at I vil kigge på, hvilke services SKK tilbyder: Færdige statistikker over avl, sundhed, udstillings- og prøvedeltagelse, udsendelse af spørgeskemaer og meget andet.

Tid brugt til at taste og tælle føles lidt spildt, når man kan se, hvad et godt EDB program kan gøre.

(Fortsat fra side 13)

ringen – de unge kunne jo selv, også selv om mor og far sad og bed negle ude på side linjen.

Efter at have kåret udstillingens BIR og den bedste avls og opdrætsklasse, var det tiden for Ridgeback dagens 4 specielle konkurrencer, hvor alle udstillere kan deltage,

uden forhåndstilmelding. Dagens bedste ridge, Dagens bedste hoved, Dagens bedste handler og Dagens bedste bevægelser. Det var en festlig afslutning på en lang udstillingsdag.

Kl. 1900 var grillen stadig varm og alle tilmeldte til festmiddagen mødtes. Det var ikke alle, der havde budgetteret med at de selv skulle stå for noget af madlavningen, men der var en festlig stemning omkring grillen, mens Henriks specialitet UGLY-BRØD blev tilberedt sammen med et velfor-tjent glas mousserende vin. Efter forretten var det tid for bøffer – store bøffer, tun-bøffer, mindre bøffer og pølser – hvad mere

kan man forlange? Nå jo, et enkelt glas vin/øl – og det fik vi også.

Stemningen var høj og formanden havde overordentlig svært ved at få ørenlyd, da han sammen med Nada skulle uddele pokaler og diplomer til årets hunde, men det gik endda.

Inden selskabet blev alt for løssluppen blev der overrakt en gave fra klubben til den afgående kasser Poul Jensen, som tak for det kæmpe stykke arbejde han har gjort for klubben i sin tid i bestyrelsen.

Alt i alt en rigtig god og mindeværdig Ridgeback dag, der kun kan finde sted så længe der bakes op omkring arrangementet, og der er hjælpende hænder til alt det praktiske, for tingene kommer ikke af sig selv.

Vi har fået en opfordring – "prøv at tænke ikke-udstillingshundene ind i arrangementet", og den stafet er hermed givet videre til "øboerne", der har æren af at arrangere næste års Ridgeback dag.

Tak for en god dag

BIR og BIM

Bedste Avlsklasse

Bedste Opdræt klasse

Hundesprog

Sakset fra www.jettefuglsang.dk

Af Jette Fuglsang

En helt ny og spændende verden åbnede sig for mig, da jeg i sin tid fik øjnene op for hundenes indbyrdes sprog. Pludselig forstod jeg meget bedre, hvad hundene prøver at kommunikere også til os mennesker.

Vi er så fokuserede på verbal kommunikation, at vi ofte overser de signaler, der sendes til os via kropssprog, men det ligger også et sted dybt i os – vi kan godt, vi bruger det også mennesker imellem, måske bare på det mere ubevidste plan.

bedene, jeg laver denne "ABC", men udelukkende for at vække mere interesse omkring hundenes kommunikation.

Hundesprog er nemlig et emne man aldrig bliver færdig med, når først interessen er vakt. Man opdager hele tiden nye ting eller varianter af gammelkendte signaler, det er dog langt fra altid man kender betydningen af det man ser – men forhåbentlig bliver vi langt bedre til at tyde hundenes kommunikation des mere vi ser efter den!

Hundene er rovdyr udstyret med drabelige våben. Det kunne let gå galt, hvis ikke de havde en måde at omgås hinanden på uden at komme op at slås. Det kunne få fatale følger, hvis de levede frit sammen i naturen uden denne form for kommunikation.

De fleste hunde bryder sig f.eks. ikke om at gå direkte mod og tæt forbi andre hunde, de ikke kender (slet ikke i snor). Derfor bruger de dæmpende signaler (er "høflige" over for hinanden). De bruger også dæmpende signaler over for mennesker, og vi kan svare med de signaler, vi fysisk er i stand til at bruge.

Da jeg efterhånden har fået flere og flere fotos i kassen af hundenes kommunikation, vil jeg prøve at skrive ganske kort om nogle af hundenes signaler, og sætte billeder på til illustration. De enkelte signaler vil, sammen med resten af hundens kropssprog, udtrykke forskellige ting – altså, et signal har for det meste flere betydninger eller betoning.

Vil du vide mere om hundesprog, har Stinne Elgaard skrevet en super artikel som tidligere har været bragt i "Ridgebacken" (læs artiklen på www.akizuri.dk/artikler.htm).

Da hundenes kommunikation er universel på tværs af racer, kan den bruges af alle.

Der er andre, som har skrevet fantastiske bøger om dette emne, og det er selvfølgelig ikke for at gå disse kompetente hundefolk i

DÆMPENDE SIGNALER kan f.eks. være:

Slik om snuden, gabe, smaske, se væk (ikke direkte øjenkontakt), blinke (altså ikke stirre), lange mundvige, vende siden eller ryggen til, sætte/lægge sig, langsomme bevægelser, lav haleføring, beskæftige sig med noget andet (som at snuse eller tisse), øre holdes lavt evt. tilbage, halvlukkede øjne, overlinjen af ansigtet gøres lang og flad, lav kropsholdning, vægten lagt bagud, klø sig, løfte en pote m. m.

Hundene dæmper os ikke kun for at fortælle os, at de ikke bryder sig om situationen, men også for at svarer os og andre hunde på signaler, hunden har modtaget, og bare for en sikkerheds skyld for at vise, at de har venlige hensigter, når de nærmer sig m. v.

TRUENDE ELLER AFSTANDSØGENDE SIGNALER vil ofte være det modsatte af de dæmpende signaler.

Den lille ABC

Ansigtshilsen

I hilseritualer indgår venlig "underkastelse" fra begge hunde, hundene snuser om snuden på den anden hund og udviser samtidig dæmpende signaler — det er af samme grund, hundene gerne vil i kontakt med vores ansigt. Kan du ikke lide, at hunden slikker dig på munden så vend kinden til, din hund hilser bare pænt på dig.

Hilseregler for mennesker (specielt fremmede hunde)

- løb ikke imod hunden
- gå ikke direkte, men lidt ved siden af hunden
- sæt dig evt. på hug, især ved hvalpe
- undgå direkte øjenkontakt
- stop før du når hunden, lad den gå det sidste stykke
- kæl nedefra på hage/kinder aldrig oppefra på issen
- tag ikke kontakt til en hund der ikke ønsker det!

Se væk

Direkte øjenkontakt opfattes af fremmede hunde som uhøfligt. Se væk findes i flere varianter. Det kan blot være at se lige forbi en anden hund eller blinke, men ofte drejes hovedet til siden (dæmpende signal)

- Før et hundeslagsmål har hundene ofte stået og nedstirret hinanden (de har undladt at bruge ovenstående dæmpende signal). I den situation gælder det enten vend ryggen til hundene og gå væk (måske opgiver din hund, hvis støtten forsvinder), eller gå **langsomt** mellem hundene hvis der er plads til det og få roligt din hund med. Råber man op og fægter med armene kan det **meget** nemt udløse slagsmålet.

Man kan undgå meget af ovenstående ved at forebygge og sørge for at ens hund ikke stirrer på andre hunde.

Blinke

- dæmpende signal, bruges hvor hunden ikke kan komme til at vende hovedet væk evt. sammen med fryseposition i en spændt situation eller som på billedet når vi er tæt på og gerne vil have et godt foto ;O)

Slik om snuden

- er et vigtigt dæmpende signal og ses rigtig ofte - man skal øve sig lidt i at se det, tit er tungespidsen kun lige fremme.

Hvalpe slikker de voksne i mundvigene for at få mad eller underkaste sig og gøre opmærksom på "jeg er ganske ufarlig" nogen hunde bliver ved at slikke andre hunde i mundvigene selv som voksne.

(Fortsættes på side 18)

(Fortsat fra side 17)

Gabe/smaske

- er et dæmpende signal, der er til at få øje på. Ses ofte når hundens nærhedsgrænse overskrides eller den vil have fred. Hunde dæmper også sig selv i ophidsende situationer som madsituationer, når linen findes frem til gåturen o.l.

Gaben/smasken bruges også når flokken går til ro, det virker dæmpende på de andre hunde og fortæller at nu går vi til ro — et signal vi nemt kan bruge især for at få hvalpen til at falde til ro. Er hvalpen vokset op med, at mennesker også bruger signalet kan det bruges i spændte/ophidsede situationer hele hundens liv.

Poteløft

- er et dæmpende signal, ses af og til ved nærkontakt med andre hunde og mennesker, men også i en for hunden ubehagelig eller for tæt situation.

Langsomme bevægelser

Hunde reagerer **stærkt** på fart.

At gå langsomt er dæmpende — et signal om "jeg er ikke ude på skrammer", et af de signaler, vi nemt kan bruge overfor hundene.

Hurtige bevægelser mod hunden virker provokerende.

Sætte sig

- evt. med ryggen til er et dæmpende signal.

Hunden syntes at sige "du er for vild" eller "jeg kan ikke forholde mig til situationen", den melder sig lidt ud. Signalet ses ikke så tit hos de "Ridgier" jeg omgås, og da oftest overfor mennesker.

Lægge sig

- er et kraftigt dæmpende signal. Er legen for vild eller direkte kan en af deltagerne lægge sig ned, det vil dæmpe de andre eller måske dig. Kan også ses når en sikker hund mødes med en usikker, den sikre kan lægge sig for berolige den anden ved at signalere "jeg er ufarlig"

Den usikre hund kan lægge sig på ryggen — "jeg er bare en lille hund, der er helt og aldeles ufarlig", hvis hunden samtidig har halen langt inde mellem benene, er den meget utryg i situationen (her bør man, efter min mening, gribe ind og hjælpe hunden stille og roligt ud af situationen, da det kan sætte sig varige spor i hunden hvis den bliver "holdt fast" i stillingen af en anden hund i længere tid.)

Vende rumpen til

- er et yderst aggressionsdæmpende signal da uskrevet regel, aldrig angreb bagfra. Mange møder signalet dagligt, når vi hilser bliver vi præsenteret for bagdelen ;O) vovse har lige bortvendt alle muligheder for truesignaler. Opfat det som venlig modtagelse

Fryseposition

- er et dæmpende signal ses ofte i hilsesituation, hvor den ene hund står helt stille, ser måske væk mens den anden får lov at snuse. Afværgring af konflikt

Gå i bue

- er et dæmpende signal, at gå direkte mod en anden hund anses for upassende. Det kræver en hel del andre dæmpende signaler at gøre det. Tænk på det når hunden er i snor, giv plads og vær høflig overfor andre. At gå lige forbi på fortovet er noget hunden skal lære gradvist og nogen kommer aldrig til at bryde sig om det

Snuse

Hvis hunden ikke kan forholde sig til situationen ses det tit, at den begynder at snuse i jorden eller lign. Det er en overspringshandling/dæmpende adfærd. Ses af og til i indkald, hvor ejeren står med front mod hunden og ser direkte på den. At snuse i jorden er en måde at tackle direkte kontakt. - at hunden giver sig til at snuse i indkald i stedet for at komme, er altså ikke nødvendigvis ulydighed, men nærmere dig, der er for direkte, hunden prøver at tackle det. Vend i stedet siden til eller endnu bedre, bevæg dig væk fra hunden, når du kalder.

Logre

- at logre er bestemt ikke kun et udtryk for glæde og skal altid ses sammen med hundens andre signaler, før man kan sige hvad netop denne logren udtrykker. LAV LOGREN: Usikkerhed eller dæmpende signal. Hurtig lav, lidt underdanig. Langsom lav hale KAN være optakt til slagsmål. Halen mellem benene, usikkerhed/angst. VANDRET LOGREN: Glæde. HØJ LOGREN: Mere selvsikker legeinvitation. Høj stiv haleføring - situationen er anspændt. Dette er blot nogen få af betydningerne ved logren.

(Fortsættes på side 20)

(Fortsat fra side 19)

Bukke

Et dæmpende signal, som dæmper både omgivelserne og hunden selv.

Det kan være svært at se forskel på dæmpende buk og legebuk, et dæmpende buk er ofte hurtigt ned og op igen, i situationen på billedet er dog iblandet langsomme bevægelser, da hundene ikke kender hinanden og er lidt forsigtige.

Caziba bruger f.eks. bukke når hun går lige direkte mod os for at vise sine venlige hensigter.

Play bow el. legebuk

- som bukke, men her opfordring til leg - hvor bukke som dæmpende signal ofte er hurtig ned og op igen, er legebuk længerevarende evt. flyttes vægten fra side til side. Den anden hund vil ofte svarer med et legebuk.

Gå i mellem

- ved optræk til uenighed mellem 2 individer ses ofte at en 3. hund går langsomt imellem dem og opsplitter evt. som her med puf. Det gælder også menneske/menneske og menneske/fremmede hunde.

Caziba går f.eks. tit mellem mig og andre hunde.

Ryste sig

Et signal jeg kun har set omtalt en enkelt gang, men jeg ser det ofte på vores fællesture. Når en hund begynder at ryste sig, følger en eller flere op.

Jeg opfatter det som et socialt ritual eller som selv- og gruppedæmpende, da det tit forekommer efter voldsom leg

Venligt ansigt

Når hunden viser venlige hensigter, flades ansigtet ud og stoppet (overgangen fra næse til skalle) gøres mindre markant, også kaldet play face. Samtidig laver hunden lange mundvige, tænderne er skjulte, øjnene er smalle (ikke stirrende) og ørene ført ned/bagud.

Uvenligt ansigt:

Hunden viser aggression/uenlige hensigter med nogenlunde de modsatte signaler af venligt.

Ansigtet afkortes evt. med rynket næse, stoppet (overgang fra næse til skalle) gøres mere markant, mundvige skudt frem (korte), stirrende øjne, næsen nedad (direkte blik), ørene er varierende alt efter om hunden er sikker eller usikker.

Ny Dansk Champion

DKCH Hazinas 4th Ajabu

Far: MultiCH Abuya-Balou V.H. Maasjesfles

Mor: DKCH KBHV07 Hazina's 2nd Izibu

Opdrætter: Lena Carlsson, DK

Ejer: Karina Møller og Lars Hansen

Ny Tysk Junior Champion

DEVDHJCH Izinja Winche's Biza Imali

Far: DEVDHCH Zuritamu Wingu

Mor: Isilwane Inja Abela

Opdrætter og ejer:

Ane Marie Vilhelmsen

En sød historie

Annoncen i Ridgebacken skabte et "nyt bekendtskab"

Af Jo-Ann Nielsen

I går da jeg tømte min postkasse var der et fint lille brev. "Hvem dølen er mon det fra", tænkte jeg. Det var fra Sjælland, og jeg synes ikke lige, jeg kendte nogen i den pågældende by. Jeg åbnede brevet, og det var det sødeste lille "Tillykke med fødselsdagen" brev fra en dame, som har en kuldøster til Sigurd.

Hun var ikke helt sikker på om de var kuldøskende, men mente det, fordi de havde fødselsdag samme dag — hendes tæve blev også 12 år den 2. juli i år.

De ér kuldøskende, og jeg kan sågar huske tæven (der var kun 2 tæver i kullet, og så 9 hanner). Damen sendte også

et par billeder af søster Nikita, og det var helt fantastisk at se.

Da jeg satte annoncen i blad 3 var det egentlig mest fordi jeg var så stolt af at gamle Sigurd snart blev 12 år (han har været meget syg, stort set fejlet alt, og vi har aldrig troet han ville blive ret gammel).

Jeg havde slet ikke overvejet den mulighed, at jeg kunne få henvendelse fra RR-ejere, som havde en hund fra samme kuld. Troede egentlig ikke han havde flere levende søskende — men det havde han så .

Sigurd

Nikita

Klubben byder velkommen til:

Steffen & Marianne Bloch, Bagsværd

Dennis Christensen, Esbjerg

Bent og Marianne Hansen, Skødstrup

Peder & Tina Kristensen, Henne Strand

Ole & Hanne Philipsen, Svinninge

Simone Rysholt, Hjørring

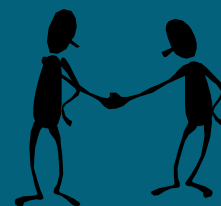
Anita Sørensen, Struer

Mai Thagaard, Nibe

Martin Porsmose, Hvidovre

Siv Hansen, Nättraby, Sverige

Carina Graucob, Vollerwiek, Tyskland

Referat fra bestyrelsesmøde

27. august 2009 i Viby Sj.

Til stede:

Søren Holmgaard, Erik Kristensen, Stinne Elgaard, Helle Lauridsen (ref.), Nada Nikolic og suppleant Dorte Qvist.

1. Godkendelse af referaterne fra bestyrelsesmøderne 6/5 og 9/7-09
2. Aktiviteter og opgaver, generelt:
 - Afsluttede
 - Igangværende
3. Status på overlevering fra Poul Jensen
 - a. Fuldmagter
 - b. Revision
 - c. Andet?
4. Alt materiale overført fra den gamle kasserer, resultatopgørelse fra 1 halvår 09 afleveret til den nye kasserer. Resultatopgørelsen overgives til revisorer. Kassereren har nu også adgang til klubbens konto.
5. BM-referater på Google? Alle fællesdokumenter ligger på Google-docs, til fælles revision
6. "Vi med Hund" – artikel Benny er blevet interviewet til "Vi med

hund" for RR raceportræt, og det gik super godt.

7. Opgavefordeling færdiggøres, generelt/udvalg:
 - Udstillingsudvalg: Nada og Helle.
 - Blad udvalg: Dorte og Erik
 - Web og PR udvalg: Dorte, Stinne, Benny (Søren skriver kommissorie)
 - Avls- og Sundhedudvalg: Helle, Nada, Søren
 - Aktivitetsudvalg: Stinne, Jo-Ann, Benny, (Erik, FDA kontakt)
8. Regler for udgiftsdækning/rejseafregningstakster færdiggøres, herunder kilometertakst. Regnskabsinstruks ikke færdig.
9. Telefonliste – færdig Intern telefon liste for bestyrelse lavet.
10. Bogen - uddelegering og i gang Billeder af forskellige RRs – vi laver foto konkurrence. Disposition direkte fra forlaget, kan ikke ændres.
11. Nye
 - a. Ændring af brevpapir – Nada
 - b. Etablering af møde/aktivitetskalender.

Alle har adgangskode til Google kalenderen, og når aktivitet planlægges/opdages lægges den på af den pågældende. Formændene for udvalgene er tovholdere.

- c. Aktivitetsliste som arbejdsværktøj er i gang.
- d. Gave Poul RR-dag – Erik køber
- e. Beslutning vedr. opgørelsesprincip af varelager: Varelageret skal stå til kost pris. Varelageret er indtil videre kun opgjort til salgspris. Vi laver glidende overgang så nye varer skrives til indkøbspris.
- f. Styring af kontant beholdning – Stinne udformer et system.
- g. Aktivitetsniveau udvalg (møder) Aktivitetsudvalget satser på at afholde to møder om året
- h. M-referater online? Nej, de skal være i bladet for sikkerhed og kontinuitet.
12. Aktiviteter og opgaver, udvalg (afsluttede, igangværende, nye):
 - a. WW 2010 Den er fastlagt 26/6 2010 og er kommet på DKKs hjemmeside
 - b. Mangelende ringpersonale for to sidste udstillinger. Svært at finde på Sjælland

(Fortsættes på side 23)

(Fortsat fra side 22)

- c. Dommerrekruttering, langtids?
Udstillingsudvalget sætter sig ned og planlægger
- d. RR-dag - status, noget udestående
Ja vejret..... Erik bestiller hallen
Opstilling fra kl 8 i Blåhøj
Indtil videre 45 voksne og 3 børn til meldt til middagen
- e. Boden - evt. fysisk deling??
Boden fylder meget at tage med frem og tilbage, men vi bliver nødt til at udveksle mellem øst og vest efter behov
- f. World Congress 2016
Søren har talt med NRRK formand og SRRS formand om at mødes snarligt for at se på forskellige steder til afholdelse.
- g. Regelsæt for pokaler, alle typer
Enkelte pokaltyper er ikke længere kurante pga. ændring i udstillingssystemet. For disse udgåede klasser gives pokalen til evig eje til den hund, der har vundet den flest gange.
Dette udføres på RR dagen 2009
- h. Synkronisering af resultater, brugs- og udstilling ("Årets..."), så de kommer til at køre samme kalender som udstillingerne, optællingsperioden udvides til 1½ år denne gang.
14. Web og PR udvalg
- a. Ansvars- og opgavedefinition, herunder også hjemmeside - jf. pkt. 7c.
- b. Blad 3 - mangler?
Helle vedrørende DKKs sundhedsundersøgelse.
- c. Ridgebackdagen i foto og tekst
- d. Praksis vedr. Klummen ?
Går på tur mellem bestyrelsens medlemmer.
- e. Folder "Hvad mener dommeren"
Er på vej
15. Avls- og Sundhedsudvalg
- a. Besvarelse til DKK vedr. racespecifikke sygdomme.
Helle skriver i bladet om det
- b. AD - hvordan videre?
Vi følger udviklingen og indtil videre ser det ikke ud til at der er grund til at lave mere vedrørende dette punkt.
16. Aktivitetsudvalg
- a. UHM Jylland- hvordan gik det?
Alle hunde gik igennem, 6 RR, 4 andre racer. Medlemmerne skal roses for at have været med hele dagen for at danne flok. Der var desværre kun 2 unge hunde under 2 år, så behovet var åbent - bare ikke så stort som antaget.
Alle havde mellem 1 og 3 i skud
- b. Schweissprøver
RRK's prøve på Sjælland 26/4 :
3 RRs bestod med 1 præmie, 1 med 2. præmie og en fik 0
FDA'S prøve i Jylland 16/8:
Alle 5 RR bestod med 1 præmie
Der er planlagt ny schweissprøve i RR regi i Rold skov 18/4-10
17. Medlemskommunikation/-sager
- a. Klage fra medlem vedrørende et andet medlems opførsel i udstillingsringen på en DKK udstilling.
Bestyrelsen kan ikke behandle klagen, da klager skal indgives på selve dagen til udstillingsledelsen.
- b. Henvendelse fra medlem angående regler vedrørende optagelse på hvalpe-listen.
Medlemmet har fået brev om reglerne og i øvrigt henvises til regler for hvalpe-listen på hjemmesiden.
18. Næste møde
- a. 30-10 på Fyn

http://doggoneglamorous.com/dog_walking_sticks.html

LURE COURSING

JYLLAND (VEST)

Tilmeld dig løbsinfo på e-mail eller tjek klubbens hjemmeside

Kontaktperson:

Jette Fuglsang pip-pip@post.tele.dk

SJÆLLAND (ØST)

Følg med på aktivitetskalenderen på klubbens hjemmeside

Kontaktperson:

Benny Fischer neo@ikunga-akua-neo.dk

Du kan læse meget mere om klubbens aktiviteter på hjemmesiden

www.ridgebackklub.dk

Husk at tjekke aktivitetskalenderen på forsiden

OPSKRIFT

Ugly Bread – en fast ingrediens ved de jyske RR dage

Efter en lang udstillingsdag er man både træt og sulten, og hvad enten man har noget at fejre eller behov for at drukne sorgerne, er det dejligt at dele en drink med gode venner og konkurrenter, og få lidt grillede godbidder til at fylde den knurrende mave.

Det er efterhånden blevet en fast tradition for den jyske middag, at denne "efter show" hygge indeholder det såkaldte "ugly bread" – som regel formet og lagt på grillen af udstillerne selv, og herefter dyppet i diverse dips.

Vi er ofte blevet spurgt om opskriften på Ugly brødet og her kommer den:

Ingredienser:

- ¼ pakke gær
- 1 dl varmt vand
- 3 kopper hvedemel (ca 500g)
- ½ dl majsmeel (hvis haves)
- 1 dl øl
- 1 tsk salt

¼ pakke gær opløses i 1 dl varmt vand

Mix med 1 dl hvedemel, dæk med et fugtigt klæde og lad stå ca. 30 min til der er god gang i gæren.

1 dl øl blandes godt i.

½ dl majsmeel blandes i (hvis man har det, ellers brug hvedemel).

1 lille teskefuld salt tilføjes.

Herefter æltes dejen med ca. 2-3 kopper hvedemel, så den slipper bord og hænder.

Dæk dejen og lad den hæve et lunt sted 1-1½ time (kortere og længere går også)

Form i flade former med fingrene, strø med groft salt/ sesam frø/ hvad der ellers kan smage godt, og grill til gennemstegt

RESULTATER FRA STORE RING 2009

DKK Vejle 13.06.2009

Best in show 1 - Hvalp

Linnemann Buqisi

DKK Rønne 05.07.2009

Bedst i gruppen 3

MultiCH Kinyemi Anzi A'Bhubesi

DKK Hillerød 15.08.2009

Best in show - Veteran

MultiCH Kinyemi Anzi A'Bhubesi

DKK Hillerød 15.08.2009

Best in show 3 - Avlsklasse

MultiCH Tusani Cool Bakari med

Linnemann Buqisi, Linnemann Bikita, Linnemann Bantu

Hvalpeliste pr. 12.09.2009

Hvalpe født	Opdrætter	Fars navn	Mors navn
26.08.2009 6 hanner 4 tæver	Kennel Soweto Anders og Signe Hedegaard Vurringvej 69, 8660 Skanderborg Tlf.: 8794 9420/2484 7490 E-mail: andersigne@mail.dk Web: www.soweto.dk	DKCH SEVCH SECH KLBV-08 Inanda Mellberg Edelrood HD: B AA: 0	Vignons Aussi Tessa HD: A AA: 0
05.09.2009 3 hanner 3 tæver	Kennel Excellence Ina & Arno van Herpen Sdr. Hedevej 37, 6780 Skærbæk Tlf.: 7475 7289 E-mail: excellence@bbsyd.dk Web: www.excellence-breeding.dk	INTCH Aresvuma Vividjo Makini HD: A AA: 0	Atila v. Yamoya HD: A AA: 0
Parrede tæver	Opdrætter	Fars navn	Mors navn
Uge 32	Kennel Zindika Caroline Larsen Gunderødvej 3, 2980 Kokkedal Tlf.: 2274 0148/4828 0148 E-mail: carolineL1@hotmail.com Web: www.zindika.dk	NOCH DKCH SECH NORDCH LVCH FINV-08 NORDV-08 Kangelanis Gentle Thanzi by Clay HD: A AA: 0	Kinyemi Koka E'Kimya HD: A AA: 1
Planlagt parring	Opdrætter	Fars navn	Mors navn
Oktober 2009	Kennel Penzi Jette Krabbe Ravnekærvej 48, 5631 Ebberup Tlf.: 2815 0400 E-mail: jettekrabbedk@hotmail.dk Web: www.kennelpenzi.dk	INTCH DKCH NLCH DEVDHC DEVDHJ- CH CHCH NOCH KLBCH DEKLBJCH VDH-EUJSG DKKV07 KBHV07 W07 BESG08 KLBV08 NV08 SKCHR Dog of the year 2008 Tusani Cool Bakari HD: B AA: 0	Malozi Jamani HD: A AA: 0
Januar 2010	Kennel Hazinas Lena Carlsson Højbjergkrogen 2, 3460 Birkerød Tlf.: 4097 5571 E-mail: lena@hazinas.dk Web: www.hazinas.dk	INTCH DKCH NLCH DEVDHC DEVDHJ- CH CHCH NOCH KLBCH DEKLBJCH VDH-EUJSG DKKV07 KBHV07 W07 BESG08 KLBV08 NV08 SKCHR Dog of the year 2008 Tusani Cool Bakari HD: B AA: 0	Hazinas 4th Trafika HD: A AA: 0

Hvalpeanviser: Margit Sand Nielsen, tlf. 9714 5428 eller e-mail ellemosens@vip.cybercity.dk

Brug af logoet og/eller betegnelsen har gennemgået DKK's opdrætteruddannelse f.eks. på hvalpelisten, ved avisannoncering, i Opdrættervejviseren m.v. er et godt signal til omverdenen om, at man tager sit opdrætterhverv alvorligt og har gjort en indsats for at sætte sig ind i tingene. Mange hvalpekøbere har store forventninger, når de køber en hvalp med en DKK stambog – og da ikke mindst, hvis hvalpen kommer fra en kennel – noget som både hvalpekøbere og andre forbinder med professionalisme og seriøsitet.

Udstillingskalender

Dommerønsker til RR-udstillinger

Har du et eller to eller flere dommerønsker???

Send dem til Helle Lauridsen på e-mail: helle@kibutata.dk

DATO	STED	ARRANGØR	DOMMER	ANM.FRIST	UDST. LEDER
19.09.09	Brøndby	DKK (Int.)	Gunnar Nymann, DK	Udløbet	DKK
20.09.09	Brøndby (KBHV-09)	DKK (Int.)	Poul Ørnemark, DK	Udløbet	DKK
24.10.09	St. Merløse	RRK	Christian Jouanchicot, F	30.09.09	Nada Nikolic
07.11.09	Herning	DKK (Int.)	Niels Brandstrup, NO	04.10.09	DKK
08.11.09	Herning (DKV-09)	DKK (Int.)	Birte Scheel, DK	04.10.09	DKK
29.11.09	St. Merløse (Jul)	RRK	John Sigve Berg, NO	15.11.09	Nada Nikolic
01.2010	Tilst	RRK	?	?	Helle Lauridsen
30.01.10	Fredericia	DKK (Int.)	Erling Kjær Pedersen, DK	19.12.09	DKK
25.04.09	St. Merløse	RRK	?	04.04.10	Nada Nikolic

ANMELDELSE OG BETALING

Der anmeldes og betales online via Dansk Kennel Klubs hjemmeside www.hundeweb.dk

Udstillingsgebyr for 2009:

1. hund (samme ejer): DKK 315,00

2. hund (samme ejer): DKK 275,00

3. og efterfølgende hunde (samme ejer): DKK 235,00

Hvalpeklasse: DKK 215,00

Udenfor bedømmelse: DKK 110,00

Læs mere på www.dansk-kennel-klub.dk/643

Kennel Zindika

Caroline Larsen

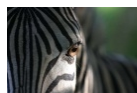
Gunderødvej 3, 2980 Kokkedal

Tlf.: 4828 0148

Mobil: 2274 0148

web: www.zindika.dk

e-mail: carolineL1@hotmail.com

www.zindika.dk

En annonce på kennelsiden koster kr. 100 om året (altså kr. 25 pr. blad)
Annoncen består af kennelnavn, navn og adresse på ejer(e), web- og e-mail adresse samt kennellogo.

Kennel Akizuri
Stinne Elgaard
Røde Mølle Banke 2, 8700 Horsens

Tlf.: 8655 4242
Mobil: 2844 4110

web: www.akizuri.dk
e-mail: akizuri@gmail.com

KENNEL AKIZURI
Rhodesian Ridgebacks

Kennel Hazinas
Lena Carlsson
Højbjergkrogen 2, 3460 Birkerød

Tlf.: 4581 1040
Mobil: 4097 5571

web: www.hazinas.dk
e-mail: rr@hazinas.dk

Kennel Izinja
Ane Marie V. Vilhelmsen
Strandvejen 63, 7451 Sunds

Tlf.: 9714 4072
Mobil: 4079 4072

web: www.izinja.dk
e-mail: rr@izinja.dk

Kennel Kinyemi
Nada Nikolic & Anders Kjærsgaard
Øllemosevej 11, Øllemosen, 4690 Haslev

Tlf./fax: 3255 6026
Mobil: 4056 4067

web: www.kinyemi.com
e-mail: kinyemi@kinyemi.com

Kennel Linnemann
Lykke Linnemann Linnet
Stenholt 25, 6092 Sdr. Stenderup

Tlf.: 7550 4549
Mobil: 5122 4549

web: www.kennel-linnemann.dk
e-mail: mail@kennel-linnemann.dk

Kennel Mbwa Mzuri
Sanne & Jens Bækgaard
Langkærvej 20, 7330 Brande

Tlf.: 9718 2930
Mobil: 2087 6250

web: www.mbwamzuri.dk
e-mail: sjbaekgaard@privat.dk

BACKKRIDGEN